

ПОСЕБНО РЕШЕЊЕ О ВИСИНИ ТРОШКОВА И РОК ИЗ
ЧЛАНА 262. СТАВ 2. ЗКП

Почетак рока од једне године прописан одредбом члана 262. став 2. ЗКП, везан је за објективну чињеницу – датум правноснажности одлуке о кривично-правној ствари, без обзира да ли одлука садржи и одлуку о трошковима поступка.

Из образложења:

"Захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, а наон окончања поступка против окривљеног одбачајем кривичне пријаве. Врховни касациони суд је оценио да је захтев неоснован из следећих разлога:

Одредбом члана 262. став 2. ЗКП је прописано да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти трошкови прибаве, као и да се подаци о висини трошкова и захтев за њихову накнаду могу поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења којима је одлучено о кривичноправној ствари, па и о томе ко сноси трошкове поступка, што произилази из става 1. овог члана.

Одредбом члана 284. ЗКП је прописано да ће јавни тужилац решењем одбацили кривичну пријаву ако из саме пријаве проистиче да: 1) пријављено дело није кривично дело за које се гони по службеној дужности; 2) наступила је застарелост или је дело обухваћено амнестијом или помиловањем или постоје друге околности које трајно искључују гоњење; 3) не постоји основи сумње да је учињено кривично дело за које се гони по службеној дужности, о чему ће обавестити оштећеног, што је несумњиво прописано у ставу 2. наведеног члана.

Наведени разлози за одбачај кривичне пријаве у смислу цитираног члана 284. став 1. ЗКП, по својој суштини су истоветни разлозима из одговарајућих одредаба ЗКП за обуставу кривичног поступка у каснијим фазама, односно за окончање кривичног поступка у смислу ослобађања окривљеног од оптужбе или одбијања оптужбе, а у тим процесним ситуацијама, требало би изрећи у одлуци, и да трошкови поступка падају на терет буџета.

Наиме, чланом 265. став 1. ЗКП, прописано је да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећиће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Полазећи од чињенице да је одредбом члана 262. став 2. ЗКП прописан рок који почиње да тече од дана правоснажности одлуке о окончању кривичног поступка (пресуде или решења које одговара пресуди, у смислу члана 262. став 1. ЗКП), јасно је да се у овом

случају ради о објективном року. Почетак рока је везан за објективну чињеницу, у овом случају то је правноснажност одлуке о кривичноправној ствари, без обзира на исход поступка по окривљеног, а крај рока је одређен календарским истеком рока. Дакле, почетак рока није везан за чињеницу да ли је одлука о трошковима поступка садржана у одлуци о кривичноправној ствари, већ је везан за правноснажност одлуке о кривичноправној ствари, односно за датум правноснажности те одлуке и не може се продужавати.

Следствено наведеном, у ситуацији када је јавни тужилац сходно члану 284. став 1. ЗКП, одбацио кривичну пријаву против окривљеног решењем Основног јавног тужиоца такво решење о одбачају кривичне пријаве је постало правоснажно и коначно, те се од момента правноснажности овог решења има рачунати рок из члана 262. став 2. ЗКП, у коме странка може поднети захтев за накнаду трошкова.

Стога, како је бранилац окривљеног захтев за накнаду трошкова поднео након истека рока од годину дана, рачунајући од дана правноснажности решења о одбачају кривичне пријаве, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости, да су нижестепени судови одбацивши такав захтев као неблагоприятан, учинили повреду кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Са напред изложеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде и одбио захтев браниоца као неоснован".

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Кзз 122/2019 од 5.2.2019. године, утврђене на седници Кривичног одељења од 2.12.2019. године)

**Сентенцу сачинила
судија Јасмина Васовић**